

کلیات حقوق تجارت

نسبت بشرکتهای سهامی محدود

که سهام با اسم او صادر شده منفردآ در مقابل شرکت برای تأثیر وجه آن مسئول بوده و البته مدیر مزبور نیز می تواند مبلغ پرداختی را از سایر مدیران به نسبت مطالبه نماید - بدینوی است در این مورد وضعیت مدیران مثل شرکاء در شرکت تضامنی خواهد بود .

۱- مدیران در موارد ذیل مسئول بوده و ممکن است جرایم مقرره در قانون تجارت متوجه آنها گردد ،
شرکت تهیه نموده و یا آنکه در نگاهداری آنها مسامحه نمایند .

۲- در صورتیکه مقررات ماده ۲۸ در مورد قیمت اسمی سهام شرکت مراعات نشده باشد .

۳- در صورتیکه تصدیق موقتی قبل از تشکیل شرکت صادر نموده باشند (ماده ۲۹)

۴- در صورتی که شرکت فاقد شرکت نامه باشد (ماده ۳۶)

۵- در صورتیکه اساسنامه شرکت فاقد شرایط مقرر ماده ۳۷ باشد .

۶- در صورتیکه قبل از تمهیض کاریه سهام شرکت اقدام باشکیل شرکت نموده باشد (ماده ۳۸)

۷- هر گاه چیزیکه در ازاء سهم غیر تقدی تمهید شده تماماً تحویل نشده باشد (ماده ۳۹)

۸- در صورتیکه اسناد و مدارک مذکوجه در ماده ۴ ضمیمه اظهار نامه نباشد .

۹- در صورتیکه تصدیق برخلاف مقررات ماده ۵۰ باداره ثبت شرکتها داده شود .

تیصربه - مطابق مقررات ماده ۸۹ قانون تجارت در هشت مورد فوق (غیر از مورد اول) مرتکب بر طبق

البته مسلم است در اساسنامه هر شرکتی مقدار معمی سهام برای مدیران بیش بینی میشود و سهام مزبور برای جیران خساراتی است که از اعمال اداری مدیران متوجه شرکت میشود و چون حدود خسارت در اساسنامه قید میشود باید گفت شرکت خساراتی را که از اعمال اداری مدیران ممکن است بمان متوجه شود در حدود همان میزان سهام تشخیص داده است و مدیران نیز بیش از میزان مزبور در مقابل شرکت الزامی خواهند داشت (ماده ۲۳۰ قانون مدنی) بنابراین هر گاه شرکتی دارای پنج نفر مدیر بوده و هر مدیری باید ده سهم هنوز او ریالی داشته باشد مسؤولیت تضامنی مدیران و یا بعبارت دیگر الزام مدیران بتأثیر خسارت تا حدود پنجاه هزار ریال است حال اگر فرضیکه هزار ریال ضروری به شرکتی متوجه گردد تا حدود پنجاه هزار ریال آن باید از سهام مدیران جیران گردیده و بقیه بین صاحبان سهام سرشکن شود و اگر یکی از مدیران پنجاه سهم داشته باشد فقط ده سهم آن داخل در خسارات شناخته خواهد شد و مدیر مزبور فسیت بچهل سهم بقیه در حکم سایر صاحبان سهام بوده و از هر حیث با آنها متساوی خواهد بود .

هر گاه اقدام یکی از مدیران بر خلاف مقررات قوانین و اساسنامه بوده و عمل بمحفوی باشد که قانوناً برای شرکت ایجاد تمهیدی ننماید مدیری که اقدام مزبور از ناحیه او ناشی شده منفردآ و سایر مدیران مشترکاً مسئول خواهند بود . مثلاً اگر مدیران مقداری از سهام شرکت را بیکی از مدیران فروخته و در مقابل از وجود شرکت بمدیر مزبور قرض داده باشند هر گاه شرکت ورشکست شود چون مطابق اصل کای وجود شرکت را برای تأثیر قیمت سهام مورذه بده نمیتوان پرداخت مدیری

مستلزم توضیحات بیشتری بوده و اینک بشرح آن پرداخته می شود .

منفعت موهم یا دارائی مزور بر دو قسم است :
صریح و ضمنی .

۱ - منفعت موهم یا دارائی مزور صریح آنست که شیئی مورد انتفاع یا دارائی موضوعیت نداشته و در حقیقت اسمی باشد مثل برآورد کردن مطالبات صعب-

الوصول یا ساخت در ضمن دارائی و مطالبات شرکت

۲ - دارائی مزور ضمنی آنست که مبلغ اسمی شیئی را جزو دارائی منظور نمایند که مطابق قانون یا مهول تجارت یا مقررات محاسبات و دفتر داری بایستی

کمتر از مبلغ اسمی مزبور برآورده باشد . مثلاً اگر شرکتی یک دستگاه ماشین چاپ داشته باشد که مدت عمر آن بیش از یک سال باشد و قیمت آن نیز فرضآ صد هزار ریال باشد مسلم است در هرسالی

یک بیستم قیمت آن کاسته میشود (طریق استهلاک ماشین) . آلات و کارخانجات وغیره متفاوت بوده و بطوری که قا-

کنون در اغلب کشورهای صنعتی دنیا عمل گردیده هشت نوع است که یکی از طرق مزبور همان تقسیم به قسمی است که در اینجا ذکر میشود) و البته مسلم است طرز یکی در اینجا ذکر میشود منحصر به فرد نبوده و هر شرکتی با در نظر گرفتن نوع تجارت و اصول دیگری که فلا از

بحث ما خارج است دارائی خود را استهلاک مینماید -

حال اگر در موقع تهیه ترازنامه یک بیستم مبلغ مزبور که پنجهز ار ریال میشود . کسر نگردد و همان حد هزار ریال را بعنوان قیمت اسمی ماشین آلات در جزو دارائی برآورده نمایند میشود .

از طرف دیگر اگر مبلغی برای تأمین خرید ماشین مزبور در هرسال کنار گذاشته نشود بدینهی است در آخر انقضای مدت بیست سال خرید ماشین چاپ برای شرکت مشکل و اغلب غیرممکن بمنظار میرسد
حسین اکرمی

حکم محکمه ممکن است علاوه بر خسارات واردہ به شرکت پانصدالی ره هزار ریال جزای نقدی محکوم گردیده و هر گاه عمل او مشمول ماده ۲۳۸ قانون مجازات عمومی باشد بجزای مقرر در ماده مزبور نیز محکوم گردد .

۱۰ - هر گاه عمل مدیران منطبق با یکی اوشوقق مقرر در ماده ۹۲ قانون تجارت گردد .

۱۱ - در صورت عدم رعایت مقررات مندرجہ در مواد ۵۴ و ۵۵ قانون تجارت .

۱۲ - در صورت عدم اقدام بدعوت و تشکیل مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت

۱۳ - در صورتیکه مقررات ماده ۵۷ راجع به موضوع کردن یک بیستم از سود و بیزه (عایدات خالص) برای تشکیل سرمایه احتیاطی را تا موقعيتی که موضوع کردن از امی است رعایت ننمایند .

۱۴ - در صورتیکه بعات ضرورهای واردہ شرکت که دو ده متشمول ماده ۵۸ قانون تجارت باشد باشد مجمع عمومی شرکت را دعوت ننموده و آنرا تشکیل ندهند .

۱۵ - در صورتیکه صاحبان سهامی که مجموع سهام آنها مغایل بک پنجم سرمایه شرکت باشد باستثناء مقررات ماده ۶۰ تقاضای تشکیل مجمع فوق الماده را نموده و مدیران اقدام به تشکیل آن ننمایند .

۱۶ - در صورتیکه برای تهیه ورقه حاضر غایبی که در ماده ۷۵ پیش بینی شده و باید در مجمع عمومی موجود باشد اقدام ننمایند .

۱۷ - در صورتیکه برای تبدیل تصدیق های موقتی رعایت ماده ۸۱ را ننموده باشند .

نیت بمورد دهم که در فوق ذکر گردید و شفوق آن در ماده ۹۲ قانون تجارت ذکر گردیده عمل منطبق با کلاه برداری است و شق ۳ ماده مزبور اینطور مینویسد مدیر هاییکه با نبودن صورت دارائی یا باستفاده صورت دارائی مزور منافع موهمی را بین صاحبان سهام تسلیم نموده باشند بالته کامه منافع موهم یا منافع صوری